

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **H. H.**, zastoupen Mgr. Petrem Křížákem, MBA, LL.M., advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2016, č. j. OAM-568/ZA-ZA11-ZA14-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 4. 2017, č. j. 61 Az 25/2016 – 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobu proti tomuto rozhodnutí krajský soud shora označeným rozsudkem zamítl. Uvedl, že žalovaný dostatečným způsobem ozřejmil skutkové okolnosti případu, aby mohl posoudit, zda jsou v případě žalobce dány podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Dále soud konstatoval, že žalovaný provedl se žalobcem opakovaný pohovor, zabýval se předloženými lékařskými zprávami i dostupnými informacemi o Arménii (zemi původu žalobce). Své závěry ohledně nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dostatečně a přesvědčivě odůvodnil.

[3] Dále soud k námitce, že žalovaný nesprávně posoudil skutečnosti svědčící pro udělení humanitárního azylu, uvedl, že podmínky pro jeho udělení bývají naplněny pouze ve výjimečných situacích. Krajský soud pak shodně se žalovaným konstatoval, že soukromý a rodinný život na území České republiky či neurologické potíže žalobce nepovažuje za relevantní důvody odůvodňující udělení humanitárního azylu. Nakonec

konstatoval, že ani tvrzené obavy z pronásledování v zemi původu nelze v daném případě podřadit pod azylově relevantní důvody ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností. Krajský soud se dle něj nevypořádal se žalobními námitkami, jeho rozsudek je proto nepřezkoumatelný. Konkrétně stěžovatel namítá, že se krajský soud dostatečně nezabýval otázkou, jakým způsobem zasáhne rozhodnutí o neudělení doplňkové ochrany do jeho soukromého a rodinného života chráněného čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Stěžovatel totiž uvedl, že má na území České republiky manželku a nezletilé děti, kteří disponují povolením k trvalému pobytu. Nezletilé děti se prý nemohou ze sociálních a ekonomických důvodů přestěhovat do Arménie a jeho manželka není schopna se o děti sama starat.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu a navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, případně zamítnout pro nedůvodnost.

[6] Kasační stížnost je přípustná. Jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud ji odmítne jako nepřijatelnou.

[7] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[8] Stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti v nedostatečném vypořádání jeho žalobních námitek krajským soudem. Tato vada je podle něj natolik závažným pochybením krajského soudu, že ve svém důsledku způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

[9] K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že rozsudek krajského soudu plně odpovídá požadavkům judikatury na jeho přezkoumatelnost (srov. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75). Z rozsudku je zjevné, jak soud ve věci rozhodl a že své rozhodnutí opřel o dostatečně zjištěný skutkový základ. Vycházel ze správního spisu a informací v něm shromážděných, přičemž ani žalovanému nelze v tomto směru vytknout, že by skutkový základ věci zjistil nedostatečně. Krajský soud náležitě posoudil všechny žalobní námitky a dostatečně se zabýval otázkou, jakým způsobem zasáhne

pokračování

rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany do soukromého a rodinného života stěžovatele.

[10] Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu práva. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu